

Ἦχος πλ. β'
Ὡδή α'

Βο- η- θός και σκε-πα-στής ε- γέ-νε- τό- ο μοι εις

σω- τη- ρί- αν ού- τός μου Θε- ός και δο-ξά-σω αυ-τόν,

Θε- ός του Πα-τροός μου και υ- ψώ-σω αυ-τόν.

εν- δό- ξως γάρ δε- δό-ξα-α- σαι-αι

Ὡδή γ'

Στε-ρέ-ω- σον Κύ- ρι- ε ε- πί την πέ- ε-τραν τών

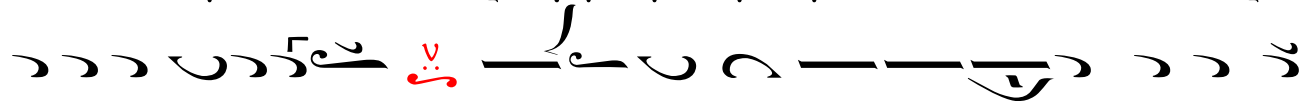
εν- το- λώ- ων σου σα-λευ- θεί-σαν την καρ- δί-αν μου

ό- τι μό-νος Ἄ-γι- ος υ- πά-αρ-χεις και Κύ-υ-ρι-ι- ο- ος

Ωδή δ'

Α- κή-κο- εν ο Προ-φή- η- της τήν έ- λευ-σίν σου Κύ-ρι-ε

και ε-φο-βή-η-η-θη ό- τι μέλ-λεις ει Παρ-θέ-νου τι-τε-σθαι

και αν-θρώ-ποις δεικ-νυ-σθαι και έ- λε-γεν ·

Α- κή-κο- α τήν α- κο- ή- ην σου και ε- φο- βή- η-θην

δό- ξα τή δυ- νά-α-μει σου Κύ-υ-ρι-ι- ε- ε.

Ωδή ε'

Εκ νυκ-τός Ορ-θρί-ζον-τα Φι-λάν-θρω-πε, φώ-τι-σον δέ-ο-μαι

και Ο- δή- γη-σον κα- μέ, εν τοίς προ-στά-γμα-σί- ι σου,

και δι-δα- ξό-ον με Σω-τηρ ποι- είν, τό θέ-ε-λη-μά σου.

Ωδή ς'

Ε- βό-η- σα, εν ό- λη καρ-δί-α μου,

πρός τόν οι- κτίρ-μο-να Θε-όν,

καί ε- πή-κου- σέ- ε μου, εξ Ά-δου κα-τω-τά-α-α-του

καί α- νή-γα- γεν, εκ φθο-ρας τή-ην ζω-ήν μου

Ωδή ζ'

Η-μάρ-το-μεν, η- νο-μή-σα-μεν,

η- δι-κή-σα-μεν ε-νώ- πι- ό- ον σου,

ου-δέ συ- νε-τη-ρή-σα-μεν,

ου-δέ ε-ποι-ή-σα-μεν, κα-θώς ε-νε-τεί-λω η-μίν,

αλ- λά μή πα-ρα-δώ-ω ης η-μάς εις τέ- ε- λος

ο τών Πα- τέ- ε-ρων Θε- ό- ος.

Ωδή η'

β Αι- νού- μεν ευ- λο- γού- μεν και προ- σκυ- νού- ου- ου- μεν

τον Κυ- ρι- ον

Δ Ον Στρα- τι- αι- αι Ου- ρα- νών δο- ξά- ζου- σι

και φριτ- τει τα Χε- ρου- βιμ και τα Σε- ρα- φιμ

β πά- α- σα πνο- η και κτι- ι- σις υ- μνεί- τε, ευ- λο- γεί- ει- τε,

και υ- πε- ρυ- ψού- ου- τε εις πάν- τας τού- ους αι- ώ- να- α- α- ας

Ωδή θ' Ἦχος πλ. β'

Α-σπό-ρου συλ-λή-ψε-ως, ο τό-κος α-νερ-μή-νευ-τος,

Μη-τρό-ος α-νά-ν-δρου, ά-σπο-ρος η κύ-η-σις.

Θε-ού γάρ η γέν-νη-σις και-αι-νο-ποι-εί τάς φύ-υ-σεις,

δι-ό σε πά-σαι αί γε-νε-αί, ώς Θε-ό-νυμ-φον Μη-τέ-ρα,

ορ-θο-δό-ξως με-γα-λύ-νο-με-ε-εν.